

Jezus openbaart een nieuwe manier van leven

De Bijbel is een geweldig boek, Gods geïnspireerde woord! Een boek vol antwoorden. Een boek vol leven! Een boek waardoor we God horen spreken, vaak direct in ons persoonlijke leven, in onze persoonlijke omstandigheden.

Maar ook een boek dat soms vragen oproept. Ik weet niet of je dat herkent, dat je soms gewoon struikelt over een zin of over een passage, of over een verhaal omdat het niet in lijn is of lijkt te zijn met andere verhalen of passages.

Wat mij helpt is om te beseffen dat de Bijbel niet één boek is, maar een bundel van boeken, 39 in het oude testament, 27 in het nieuwe testament – geschreven door misschien wel 40 verschillende schrijvers – in verschillende tijden. En vaak pas opgeschreven nadat ze eerst voor eeuwen mondeling zijn doorverteld. De Bijbel is niet een boek dat op een goede dag uit de hemel is gevallen. De Bijbel beschrijft vooral hoe God zich vanaf het allereerste begin heeft willen laten zien aan zijn kinderen, aan de mensheid. Het is een boek van voortgaande openbaring van wie God is. Het is een boek, of een bundel, die ons bij God brengt, bij Jezus.

Jezus is de ultieme openbaring van wie God is. Hij is het Woord (met hoofdletter). Hij is wél op een dag uit de Hemel gekomen. Dat hebben we met Kerst gevierd – God die mens werd – Immanuel – God met ons.

De Bijbel is bedoeld om ons bij Jezus te brengen, om ons thuis te laten komen bij God. Het is niet omgekeerd, dat Jezus is gekomen om ons thuis te laten komen in de Bijbel.

‘Bij God zijn’ is het doel, de Bijbel is hét of een middel daarvoor.

We gaan vandaag een spannende passage lezen. Ik denk ook een moeilijke passage. *Maar ook moeilijke passage horen erbij.* En als God je ogen opent, dan is het een geweldige passage. *Laten we bidden dat Hij dat doet vandaag...*

Marcus 11

¹²Toen ze de volgende dag uit Betanië vertrokken, kreeg Hij honger. ¹³Hij zag in de verte een vijgenboom die in blad stond en ging erheen in de hoop iets eetbaars te vinden, maar toen Hij bij de boom gekomen was, trof Hij alleen maar bladeren aan; het was namelijk nog niet de tijd voor vijgen. ¹⁴Hij zei tegen de boom: 'Nooit ofte nimmer zal er nog iemand vruchten van jou eten!' Zijn leerlingen hoorden dit.

¹⁵Ze kwamen in Jeruzalem. Hij ging de tempel binnen en begon iedereen die daar iets kocht of verkocht weg te jagen; Hij gooide de tafels van de geldwisselaars en de stoelen van de duivenverkopers omver, ¹⁶en Hij liet niet toe dat iemand voorwerpen over het tempelplein droeg. ¹⁷Hij hield de omstanders voor: 'Staat er niet geschreven: "Mijn huis moet voor alle volken een huis van gebed zijn"? Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt!' ¹⁸De hogepriesters en de schriftgeleerden hoorden wat er gebeurd was en zochten naar een mogelijkheid

om Hem uit de weg te ruimen; ze waren bang voor Hem, omdat het hele volk diep onder de indruk was van zijn onderricht. ¹⁹Nadat de avond gevallen was, gingen Jezus en zijn leerlingen weg uit de stad.

²⁰Toen ze 's morgens vroeg weer langs de vijgenboom kwamen, zagen ze dat hij tot aan de wortels verdord was. ²¹Petrus herinnerde zich het voorval en zei: 'Rabbi, kijk, de vijgenboom die U vervloekt hebt, is verdord.' ²²Jezus zei tegen hen: 'Heb geloof in God. ²³Ik verzeker jullie: als iemand tegen die berg zegt: "Kom van je plaats en stort je in zee," en niet twijfelt in zijn hart, maar gelooft dat gebeuren zal wat hij zegt, dan zal het ook gebeuren. ²⁴Daarom zeg Ik jullie: alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen. ²⁵Wanneer je staat te bidden en je hebt een ander iets te verwijten, vergeef hem dan, opdat ook jullie Vader in de hemel jullie je misstappen vergeeft.'

Voor velen een bekende passage, denk ik.

De tempelreiniging, dat is het hoofdverhaal. Het verhaal is ingebed in het verhaal van de vijgenboom (A-B-A). De verhalen horen bij elkaar. *Het hoofdverhaal staat in het midden van de sandwich. Dat doet Marcus vaker.*

Jezus krijgt honger, wil wat gaan eten bij de vijgenboom. Er zijn geen vruchten aan de boom. Jezus spreekt uit 'dat de boom nooit meer vrucht zal dragen'. *Ik heb dat altijd onrechtvaardig gevonden...*

Want er staat ook, 'het was namelijk nog niet de tijd voor vijgen.' Ik vond het altijd een beetje zielig voor die boom...

Ik laat de vraag even hangen...

Dan gaan we naar het hoofdverhaal, de tempelreiniging. En als we daar naar kijken beginnen we overeenkomsten te zien.

Op het tempelplein treft Jezus een drukte van jewelste aan. Er is levendige handel. Mensen verdienen geld aan de handel in offerdieren. Mensen verdienen geld 'aan de vergeving van zonden' zou je kunnen zeggen. Want daar waren de dieren voor bedoeld, als offer, om het weer goed te maken met God.

Het maakt Jezus boos, gepassioneerd boos. Hij gooide de tafels van de geldwisselaars om en de stoelen van de duivenverkopers. Hij beëindigde de handel. En dan legt hij uit waarom hij zo geëmotioneerd is:

¹⁷*Hij hield de omstanders voor: 'Staat er niet geschreven: "Mijn huis moet voor alle volken een huis van gebed zijn"? Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt!'*

Dat is het! Een huis van gebed is een huis waar God mensen ontmoet (voor alle volken!!). Waar mensen hun hart uitstorten bij de Heer en waar Hij hen ontmoet,

waar hij bemoedigt, hoop geeft, herstel brengt. Een huis van gebed is relationeel, het gaat om ontmoeting om nabijheid.

Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt. In plaats van een plek van gebed, van ontmoeting is het een plaats van handel geworden. Het is een plaats geworden waar transacties plaatsvinden. *En voor degenen die het kunnen betalen, is er vergeving...*

Dat is de grote tegenstelling:

Relationeel tegenover transactioneel.

Jezus missie is om over te brengen dat Zijn Koninkrijk relationeel is.
--

Het maakt Jezus boos, verdrietig, hartstochtelijk. Alles tegelijk denk ik. Wat ik mooi vind. Jezus laat de geldwisselaars en de verkopers van offerdieren *zelf* met rust. Hij maakt het hun onmogelijk om door te gaan met waar ze mee bezig waren. Hij is niet zozeer boos op deze mensen. Zijn boosheid richt zich veel meer op 'het systeem'.

En dit systeem komt tot een eind.

De gebeurtenissen waar we vanochtend bij stilstaan vinden plaats, vlak voor de dood en opstanding van Jezus. We staan op de drempel van een nieuw tijdperk.

Jezus maakt duidelijk dat Gods aanwezigheid niet (alleen) in een gebouw is. Hij is overal. *Hij woont in ons.*

Het voorhangsel scheurt van boven naar beneden. Er is geen scheiding. Jezus is de Weg. Hij laat zien dat God geen offers nodig heeft. Hij laat zien dat God radicaal genadig is. *'Heer vergeef het hun, ze weten niet wat ze doen'.*

Wat belangrijk is: God is niet veranderd, Hij is onveranderlijk, het bewustzijn van wie God is, *dat is veranderd*. Dat is de voortgaande openbaring die de Bijbel laat zien.

En dan komen we, de volgende dag, weer terug bij de vijgenboom.

Marcus 11

²¹Petrus herinnerde zich het voorval en zei: 'Rabbi, kijk, de vijgenboom die U vervloekt hebt, is verdord.' *²²Jezus zei tegen hen: 'Heb geloof in God.*

Jezus zegt niet: *'Zie je wel? Zo gaat God met onvruchtbare bomen om.'* Hij zegt: *'Heb geloof in God.'*

Hij verandert de lens. Hij verschuift het thema.

Hij leidt zijn leerlingen weg van 'angst voor vervloeking', en naar 'vertrouwen (geloof) in Gods goedheid'.

Jezus gebruikt een beeld dat bijna absurd klinkt:

Markus 11

²³*Ik verzeker jullie: als iemand tegen die berg zegt: "Kom van je plaats en stort je in zee," en niet twijfelt in zijn hart, maar gelooft dat gebeuren zal wat hij zegt, dan zal het ook gebeuren.*

Veel gelovigen hebben zich afgevraagd: hoe is dit bedoeld?

Letterlijk? – Ik geef je vandaag een symbolische uitleg...

In Jezus' tijd stond 'de berg' vaak symbool voor het religieuze systeem zelf, dat gold met name de tempelberg. De berg die symbool staat voor alles wat mensen moeten doen om bij God te kunnen komen. Voorwaarden, offers, rituelen, regels. *En dan uiteindelijk, als we de berg beklommen hebben, dan is daar de tempel...*

Wat Jezus eigenlijk zegt, is dit:

Geloof dat God alles kan wegdoen wat jou scheidt van Zijn aanwezigheid.

Met andere woorden: de berg wordt in de zee geworpen wanneer wij vertrouwen (geloven) dat Gods nabijheid vrij en beschikbaar is — niet pas straks, *niet pas na prestatie*, maar *nu*.

Markus 11

²⁴*Daarom zeg Ik jullie: alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen.*

'Geloof dat je het al ontvangen hebt.'

Dat is niet jezelf voor de gek houden. Dat is geen positief denken. Dat is een diepe geestelijke wijsheid van de Heer: *alles wat je werkelijk nodig hebt, is al gegeven in God.*

Wij hoeven God niet te overtuigen om te komen.

Wij hoeven niet te presteren om geliefd te worden.

Wij hoeven niet te wachten op een teken of op een wonder.

Open je ogen voor Gods werkelijkheid: *Gods aanwezigheid in Jezus, in ons, onder ons.*

Markus 11

²⁵*Wanneer je staat te bidden en je hebt een ander iets te verwijten, vergeef hem dan, opdat ook jullie Vader in de hemel jullie je misstappen vergeeft.'*

Dat is vruchtdragen!

Vergeving is het ultieme teken dat we werkelijk deelnemen aan Gods leven.

De tempel bood offers voor vergeving.

Wie echt in Gods nabijheid leeft, wie de vergeving van de Heer ervaart, wordt mild en zacht.

Wie echt vertrouwt, hoeft niet meer vast te houden aan wrok. Wie echt deelneemt aan het leven met Jezus, laat de liefde regeren. Deelname/ participatie in Christus is geen intellectuele oefening. Het wordt altijd zichtbaar in relaties!

*Het is leven zoals Hij leeft. Liefhebben zoals Hij liefheeft.
Vergeven zoals Hij vergeeft. Bidden zoals Hij bidt.
Vertrouwen zoals Hij vertrouwt.
Even terug naar het begin van het verhaal.*

Jezus die uitspreekt dat de vijgenboom nooit meer vrucht zal dragen. *Dat moment waarop je denkt, dit is niet rechtvaardig.*
Marcus schrijft dit bewust zo op, het is een vooruitwijzing op een nieuwe manier van denken.

Het is niet:
Als je vruchtdraagt wordt je gezegend
Als je niet vruchtdraagt, wordt je vervloekt
De boom staat voor de oude manier van denken, de manier van 'handelen in de tempel'. De manier van verdienen van genade. Het is deze manier van denken die door Jezus wordt vervloekt.

Afsluiting:

De boodschap van deze morgen is een bevrijdende boodschap. We leven in het tijdperk na Jezus' dood en opstanding. Jezus heeft, aan het kruis, een einde een einde gemaakt aan de offercultuur. De tempelreiniging is een krachtige uitleg hiervan.

De Hebreëen-schrijver zegt het als volgt:

Hebreëen 10

⁵Daarom zegt Christus bij zijn komst in de wereld:

*'Offers en gaven hebt U niet verlangd,
maar U hebt Mij een lichaam gegeven;*

⁶brand- en reinigingsoffers behaagden U niet.

⁷Toen heb Ik gezegd: "Hier ben Ik,"

want dit staat in de boekrol over Mij geschreven:

"Ik ben gekomen, God, om uw wil te doen."

Voor jou en mij betekent dit:

Als we dit kunnen omarmen (geloven), dan hebben we 'alles ontvangen wat nodig is'.

Laten we groeien in het leven vanuit *die* openbaring van Jezus.

Laten we elkaar aanmoedigen om niet te leven vanuit een 'ik moet Gods gunst verdienen'-houding, dat is de tempelcultuur die Jezus beëindigd heeft.

Die berg is in de zee geworpen, die boom is vervloekt.

Laten we elkaar aanmoedigen om te leven vanuit de houding dat we 'al ontvangen hebben wat nodig is' . Een leven vanuit vanuit de houding dat we een 'tempel zijn van Heilige Geest'.

Offers gaan nooit heling en genezing brengen in ons leven.

Een leven samen met God, een leven samen met Vader, Zoon en Geest brengt vrucht voort in ons leven.

Jezus noemt in deze parabel 'vergeving' als grootste vrucht.

Mildheid en compassie kun je niet faken, het is 'God in jou' die zichtbaar wordt.

'Hier ben ik Heer'

AMEN

AVONDMAAL